

บันทึก

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๖๔๐๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ความว่า กระทรวงอุตสาหกรรม ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รวม ๓ ประการ ตามนัยสำเนา หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก.๐๒๐๓/๕๖๖๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ดังนี้

๑. อายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยาย จะต้องสิ้นสุดลงพร้อม อายุวันสิ้นสุดของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ได้รับเมื่อตั้งโรงงานเสร็จแล้วหรือไม่

๒. การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน จะต้องต่ออายุให้แต่ละฉบับ หรือจะรวมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกฉบับเข้าด้วยกัน แล้วต่ออายุออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่ให้ไป

๓. ถ้าหากสามารถรวมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกฉบับเข้าด้วยกันแล้ว ต่ออายุออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่ให้เช่นนี้ การคิดค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตจะคิดคำนวณจากกำลังเครื่องจักรของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกฉบับรวมกันได้หรือไม่

ทั้งนี้ เพื่อกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหา เรื่องนี้ โดยมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยแล้ว มีความเห็นดังนี้

เมื่อพิจารณามาตรา ๒๑^๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และอัตรา ค่าธรรมเนียมทำพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ แล้ว เห็นว่า การขอขยายโรงงานนั้น กฎหมายกำหนดว่า ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับ ใบอนุญาต... คำว่า ใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๑ นี้ จึงหมายความว่าถึงใบอนุญาตขยายโรงงานตาม

^๑ มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับ ใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

การขอขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงานตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงานให้ นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีอัตราค่าธรรมเนียมตามประเภทใบอนุญาตตั้งแต่ (๒) ถึง (๑๖) ของบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเท่านั้น หาได้หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเมื่อตั้งโรงงานเสร็จในครั้งแรกจะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยายอีกครั้งหนึ่งไม่ เพราะถือว่าการขยายโรงงานก็เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการโรงงานเดิมที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานอยู่แล้ว

สำหรับความในวรรคสองของมาตรา ๒๑ ที่กำหนดว่า การขอขยายโรงงาน และการให้ขยายโรงงานตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงานให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม นั้น หมายความว่าถึงวิธีดำเนินการขออนุญาต การอนุญาต การตรวจโรงงานหรือเครื่องจักร และการอุทธรณ์คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งกฎหมายให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่ามาตรา ๒๑ นี้มิได้ให้นำมาตรา ๑๖^๒ ซึ่งเกี่ยวกับอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

เมื่อถือว่าการขยายโรงงานเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการโรงงานเดิม ฉะนั้น เมื่อใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ได้รับเมื่อตั้งโรงงานเสร็จสิ้นอายุลงเมื่อใดการขยายโรงงานนั้น ย่อมสิ้นสุดลงพร้อมกันด้วย การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจึงต้องต่ออายุก่อนวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุตามมาตรา ๑๗^๓

ส่วนปัญหาอื่นไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

(ลงชื่อ) ส. โทตระกิตย์

(นายสมภพ โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๑๔

^๒ มาตรา ๑๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีประติทินแห่งปีที่สาม นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่การย้ายโรงงานตามมาตรา ๒๖ หรือการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่หรือวันที่เลิกประกอบกิจการโรงงาน

^๓ มาตรา ๑๗ การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานยื่นคำขอตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจโรงงานและเครื่องจักรก่อน เมื่อได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต